

عنوان مقاله:

گردشگری غذا، فرصتی برای توسعه پایدار روستایی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های روستایی، دوره 6، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

حسن ایزدی - استادیار بخش شهرسازی، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

طی چند دهه گذشته، صنعت گردشگری روستایی رشد چشمگیری در جهان پیدا کرده و روزه روز بر تنوع آن افزوده شده است. یکی از زیرمجموعه های گردشگری روستایی، گردشگری غذاست که با توجه به کارکرد و فواید آن، مورد توجه برنامه ریزان و سیاست گذاران کشورهای مختلف قرار گرفته است. در ایران با وجود برخورداری از تنوع مواد غذایی محلی و سنتی، هنوز به گردشگری غذا توجه چندانی نشده است؛ حال آنکه رشد و توسعه این بخش می تواند در تحرک و پویایی و توسعه همه جانبه و پایدار جوامع روستایی کشور نقش موثری ایفا کند. در نوشتار حاضر با رویکرد توصیفی و تحلیلی به بررسی برخی از متون و مطالعات مطرح در این زمینه و واکاوی ابعاد گوناگون گردشگری غذا و کارکردهای آن پرداخته شده است؛ تا ضمن مطرح شدن مطالعات این حوزه در کشور، بستری برای مطالعه عمیق تر بعدی فراهم آید. یافته های این بررسی نشان می دهند که گردشگری غذا در اغلب کشورهایی که در برنامه ریزهای خود بدان توجه مناسب کرده اند، توانسته است آثار مثبتی در توسعه پایدار روستایی و منطقه ای ایجاد کند و منجر به رونق اقتصادی و شکل گیری هویت منحصر به فرد برای این جوامع شود. بررسی های اولیه نشان می دهند که کشور ایران قابلیت های زیادی در زمینه گردشگری غذا دارد و با رفع چالش ها و مشکلات موجود در این خصوص می توان از کارکردهای این نوع گردشگری در جهت توسعه پایدار روستایی کشور بهره برد.

کلمات کلیدی:

ایران، توسعه پایدار روستایی، گردشگری روستایی، گردشگری غذا، نواحی روستایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1428353>

